

329. พระเยซูทรงห่วงข้า

เมื่อจิตใจข้าร้าวปวดร้อนเหลือทนจะร้องเพลงไพเราะไม่ได้เมื่อภาระถมทับดวงใจต้องระทมพระเยซูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วงเมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วงกลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากายข้ารู้พระองค์ทรงห่วง
เมื่อใจมืดมัวเกิดความกล้วหนักหนามีภัยพิบัติรอบตัวข้าเมื่อสว่างกลางวันกลับกลายเป็นกลางคืนพระเยซูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วงเมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วงกลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากายข้ารู้พระองค์ทรงห่วง
เมื่อผู้ที่รักต้องอำลาจากโลกจิตใจของข้าแสนเศร้าโศกใจข้าจวนจะแตกทรวงอกจะแยกพระเยซูทรงห่วงข้าหรือไม่

[ร้องรับ]

พระองค์ทรงห่วง พระองค์ทรงห่วงเมื่อข้าเศร้า พระองค์ทรงห่วงกลางวันอ่อนระอาใจ กลางคืนเมื่อยล้ากายข้ารู้พระองค์ทรงห่วง